

[Lorentzen.]

det, man kaldte triplealliancen under første verdenskrig. Ærede medlemmer ved jo nok, hvordan det gik: det var ententen, der til slut sejrede, medens alliancen ikke kunne holde.

Poul Sørensen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Aage Fogh. For mig at se står det ærede medlem så nøgen i denne sag som ved tidligere drøftelser. Det ærede medlem har — det har jeg for så vidt heller ikke fået nogen imødegåelse af — overhovedet ikke stillet et eneste forslag eller tanke til rådighed om dette alvorlige spørgsmål de år, vi har siddet sammen i kommissionen. Det er vist tredje eller fjerde gang, jeg har fået at vide, at der vil blive holdt en tale, der vil have mere vægt end min tale. Jeg vil glæde mig dertil, og jeg skal holde tinget underrettet, hvis ikke andre gør det, når talen kommer, og om, hvad den har indeholdt. Det ærede medlem kan ikke blive ved at knibe uden om tingene. Ja, det ærede medlem kan gøre som i dag, men jeg tror, det efterlader en vis tomhed omkring det ærede medlem i denne alvorlige sag, og det er ikke benægtet, at således har arbejdsindsatsen været fra det ærede medlem som det radikale partis repræsentant i kommissionen.

Til den højtærede minister er der vist ikke meget at sige. Det er vist ikke muligt at få en samlet drøftelse i stand om disse ting med den højtærede minister, for jeg forstod på de bemærkninger, ministeren gjorde, at han ikke var ganske orienteret om det, der var gjort, og det forstår jeg udmærket vel, så derfor er det i og for sig tidsspilde at gå videre med det.

Men til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen — og det interesserer mig selvfølgelig betydeligt mere — vil jeg gerne sige, at der ikke er tale om noget lavmål, fordi vi begynder at tale om den lovgivning, der er til behandling her. Det er baggrunden for hele denne lovgivning, jeg har beskæftiget mig med. Må jeg erindre det ærede medlem om en samtale, der har fundet sted; jeg tror oven i købet, det ærede medlem deltog i den.

Efter at jeg i min ministertid havde beskæftiget mig med spørgsmålet om arbejdsløshedskassernes grundlag og kassernes gensidighed, fik jeg en skriftlig henvendelse fra

De samvirkende Fagforbund om, at de var meget overraskede over, at jeg gjorde dette; der var vist grund til at passe på. Derefter fik jeg en mundtlig forhandling på deres foranledning med en stor islæt af De samvirkende Fagforbund; mærkværdigvis nok var der ingen repræsentant for den store Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, den var ikke indbudt, og den var ikke med, men der kom 6-7 repræsentanter derudover. Under denne forhandling fik jeg at vide, at man skulle holde fingrene væk fra dette spørgsmål. Jeg kunne selvfølgelig ikke godtage denne opfattelse og afviste den, men de politiske forhold gjorde, at jeg ikke havde lejlighed til at fortsætte dette arbejde, men måtte overlade det til andre i ministeriet, som åbenbart har ladet det ligge. Siden da har jeg med stor interesse beskæftiget mig med disse spørgsmål i kommissionen. Og jeg vil gerne gentage her, fordi det ikke skal glemmes, at i hele denne sags løsning har heller ikke socialdemokratiets repræsentant medvirket eller været frugtbar ved at stille forslag eller blot komme med hentydninger om, i hvilken retning partiet bevægede sig.

Man kan jo spørge: hvorfor ikke lade dette ligge? Jeg vil gerne besvare dette spørgsmål med at minde det høje ting om, at vi har jo nu tre gange i løbet af kort tid måttet beskæftige os med denne lovgivning. De to første gange kom socialdemokratiet og dets repræsentanter og meddelte i tinget, at denne lovgivning var utilstrækkelig, den var fuldstændig brudt sammen, for de 240 000 arbejdsmænds arbejdsløshedskasse var insolvent og kunne ikke klare det fremover. Ja, så må jeg rigtignok sige, at så skal der et godt bryst til at påstå, at man trækker diskussionen ned under et lavmål, når man diskuterer den situation, det høje ting har været i to gange. Jeg tror, de fleste må give mig ret i, at jeg har en saglig baggrund for at beskæftige mig med disse områder. Første gang var der tale om 37 mill. kr., anden gang om 5 mill. kr. Efter de oplysninger, der foreligger for mig, og efter tallene, som jeg nøje følger uge for uge vedrørende arbejdsmændenes beskæftigelse — og jeg tror, de bliver ringere, højtærede socialminister, med den udviklingslinje, vi står over for, og den ængstelse, man må nære for at komme til at stå over for samme situation som tidligere — skal